

**ROZHOVOR S PANÍ STAŠOVOU
LYŽAŘSKÝ KURZ
70. VÝROČÍ 2. SVĚTOVÉ VÁLKY
RECITAČNÍ SOUTĚŽ
USMĚVAVÉ LYŽOVÁNÍ
KŘÍŽOVKY A SPOUSTA DALŠÍHO**

Lyžařský kurz

V týdnu od 6. 2. do 11. 2. jsme opustili školu a vyrazili na každoroční akci sedmých tříd „lyžák“. Cesta do Velkých Karlovic trvala asi 1,5 hodiny. Byli jsme ubytovaní na chatě Kyčerka nedaleko svahu. Jakmile jsme se ubytovali, vyrazili jsme na svah. Tam jsme byli instruktory rozděleni do pěti skupin od nejpokročilejších po úplné začátečníky. Byli na nás moc hodní, a tak jsme si je rychle oblíbili.

Každý den ráno na snídani nás čekal švédský stůl. I s ostatním jídlem jsme byli velmi spokojeni. Po snídani a po obědě jsme vždy vyrazili na svah, kde jsme se učili lyžovat, jezdit na vleku apod. Večer jsme se setkali s instruktory, kteří si pro nás připravili různé aktivity a hry a v pátek před odjezdem domů byla ještě navíc diskotéka s rozdáváním medailí za naše výkony. Všichni jsme si to moc užili.

Autoři: Petra Janíčková, Valerie Šeděnková, Vojtěch Šurab, 7. A

Rozhovor s paní Štašovou

- **Čím jste chtěla být jako malá?**
Chtěla jsem se stát kadeřnicí.
- **Jak jste se dostala k práci v naší školní jídelně?**
No, začalo to tím, že jsem nejprve vystudovala hotelovou školu v Opavě. Po nějaké té době jsme si s manželem otevřeli horskou restauraci v Jeseníkách, kde se nám narodilo první dítě. Jelikož provoz restaurace byl už tak náročný, chtělo to změnu. Přestěhovali jsme se do Ostravy-Zábřehu a já jsem nastoupila na místo v jídelně na Chruštinové. Přešel čas a octla jsem se zde, kde jsem stále spokojená.
- **Podle čeho sestavujete jídelníček?**
Podle spotřebního koše. *(Spotřební koš stanovuje, jaké výživové požadavky mají splňovat jídla podávaná ve školní jídelně. Legislativně jsou stanoveny určité skupiny potravin (brambory, maso, ovoce, zelenina atd.) a jejich doporučená spotřeba na žáka a den. Výpočtem spotřebního koše pak jídelna dokumentuje, jak tato doporučení plní. Spotřební koš se počítá za měsíční období v hodnotách „jak nakoupeno“.)*
- **Jaké to je vařit pro velké množství strávníků?**
Skoro stejné jako vařit doma. Jde jen o cvik jídlo správně zpracovat a dochutit.
- **Co podle Vás mají žáci nejraději?**
Hlavně sladká jídla. Třeba buchtičky s krémem.
- **Budou nějaké další soutěže ve školní jídelně?**
Toto bych chtěla nechat především na žácích, jejich nápadech a chuti se zapojit.
- **Kolik bývá nedojedeného jídla?**
Jak kdy, ale v průměru tak kolem 10-20 kg.
- **Kam se dál odváží tyto zbytky?**
Na zkompostování.
- **Máte nějaké koníčky?**
Samozřejmě. Ráda trávím čas na své zahradě, kde pěstuju výhradně zeleninu. Po večerech se koukám na filmy a jako babička si hraji se svými vnoučaty.
- **Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?**
Nejradši mám všemožnou zeleninu a ryby.
- **A na konec, co byste chtěla vzkázat žákům naší školy?**
Tak, aby se jim hlavně dařilo, jak v životě, tak ve zdraví, a ať jim chutná ve školní jídelně.

Ptala se: Michaela Jarolímová, 8. B

Rozhovor s Patrikem Němčíkem

- **Do které třídy chodíš?**
Do 6. A.
- **Jaké jsou tvé koníčky?**
Házená a rád si hraju se psem.
Mám černého labradora. Jmenuje se Hawkeye.
- **Jak ses dostal k házené a jak dlouho ji hraješ?**
Hraju ji 4,5 roku a dostal jsem se k ní tak, že mě přestalo bavit judo, a tak mě mamka přihlásila do házené.
- **Za jaký klub hraješ?**
Za klub Házená Polanka.
- **Jaký máte dres?**
Někdy černý a někdy oranžový.
- **Jak často trénuješ?**
3x týdně.
- **Co tě nejvíc baví na házené?**
Pohyb.
- **Máš v házené nějaké úspěchy?**
Mám asi přes 10 cen z různých zápasů.
- **Líbí se ti více na této škole nebo to bylo lepší na té bývalé, kam jsi chodil?**
Tady se mi líbí víc.
- **Jak jsi spokojený se současnou třídou?**
Dobře.
- **Bylo těžké pro tebe zapojit se do nového kolektivu?**
Ani ne.
- **Jaká je tvá oblíbená hra na PC?**
League of legends.
- **Čím bys chtěl být, až budeš dospělý?**
Opravdu nevím.

Ptala se: Kateřina Ličková a Martina Janků, 6. A, ilustrace: Viktorie Ševčíková, 1. B

Usměvavé lyžování

V týdnu od 11. 1. do 15. 1. jsme se zúčastnili „Usměvavého lyžování“, které bylo určeno pro žáky první až páté třídy. První den v pondělí jsme se v 7:30 sešli u školní jídelny a jeli jsme autobusem do Palkovic. Tam nás rozdělili do skupinek podle toho, jací jsme lyžaři. Ti nejlepší byli ve skupince „Hvězdičky“ a ti, co se začali učit, lyžovat byli „Medvědi“. Prostřední skupina se jmenovala „Veverky“. Učili jsme se lyžovat, jezdit na pomě a malí se učili na laně. Na oběd jsme se pak vraceli do jídelny a pak hurá domů.

A takhle se to opakovalo celý týden a v pátek jsme ještě měli závody. Počasí nám vyšlo, bylo krásné, a jeden den nám začalo dokonce i sněžit! Bylo to fakt super!

Autorka: Barbora Fajkusová, 5. A

70. výročí druhé světové války

U příležitosti 70. výročí konce druhé světové války se žáci naší školy měli možnost seznámit mimo jiné s činností odbojové skupiny Karla Břenka, která se dotkla i naší obce.

Po atentátu na Reinharda Heydricha, 2. Května 1942, bylo v protektorátu Čechy a Morava vyhlášeno tzv. druhé stanné právo. V této době hledali odbojáři z Vítkovických železáren způsob, jak uškodit německé okupační správě. Rozhodli se zlikvidovat

LUDMILA MUTINOVÁ

24. 11. 1905 - 11. 7. 1944

STARÁ BĚLÁ

Ludmila Mutinová bydlela ve Staré Bělé a pracovala v šamotárně Vítkovických železáren ve stejném provozu jako Karel Břenek, který byl vůdce diverzní skupiny v železárnách a pronásledovalo ho gestapo. Ludmila Mutinová poskytla Břenkovi a dalším odbojářům úkryt v domě svého bratra Jana ve Staré Bělé.

V červenci 1944 obklíčili Němci dům Mutinových, kde se na půdě skrýval Karel Břenek, Oldřich Vychodil, Bohumil Mikmek, Vladimír Vašut a Ludmila Mutinová. Odbojáři raději spáchali sebevraždu, aby nepadli do rukou Němcům a neohrozili další členy rodiny. Marně, gestapo zatklo všechny dospělé...

kartotéku osob, které měly být totálně nasazené na práci do Říše.

V noci ze 17. na 18. května 1943 vnikla pětičlenná ozbrojená skupina do úřadu práce v Moravské Ostravě a muži postupně založili oheň v různých místnostech, čímž zlikvidovali jednotlivé kartotéky. Podařilo se jim tak zcela ochromit německý systém posílání lidí ze severní Moravy na nucené práce.

Gestapo několik týdnů marně pátralo po pachatelích, ale nenašli žádnou stopu.

Na žháře z pracovního úřadu narazilo gestapo prakticky náhodou, když v polovině července 1943 zatkla partyzána Eduarda Horkela z Trnávky, který rovněž pracoval ve Vítkovicích,

a při výslechu zmínil Bohumila Mikmeka z Ostravy Kunčic, který měl znát osobně žháře z Ostravy. Zatčený Mikmek byl podroben výslechu a vyzradil jména Karla a Aloise Břenkových. Karel Břenek se skrýval, jeho poslední úkryt gestapo objevilo opět s pomocí konfidenta. 11.

července 1944 začalo gestapo prohledávat tři rodinné domy rodiny Mutinových ve Staré Bělé. Prohledávání

přerušily výstřely. Na půdě jednoho z domů spáchali sebevraždu Karel Břenek, Oldřich Vychodil, Bohumil Mikmek, Vladmír Vašut a Ludmila Prokopová, která je zde ukryla. Všichni dospělí členové rodiny Mutinových byli zatčeni a převezeni do koncentračního tábora.

Dům, kde se to všechno stalo, můžete vidět z oken naší školy hned vedle Office centra. Více se o této odbojové skupině dozvíte z knihy Radomíra Sedi. Pět proti gestapu. Příběh diverzní skupiny Karla Břenka a odboje zaměstnancům Vítkovických železáren v letech 1943-1944. Ostrava 2014.

JENOVEFA URBÁNKOVÁ

7. 1. 1904 - 3. 3. 1945 RAVENSBRUCK

Jenovefa Urbánková byla sestra Ludmily Mutinové, která schovala na půdě rodinného domu členy odboje. Po událostech v červenci 1944 ji zatkl gestapo.

Deportována byla do koncentračního tábora Rawensbrück, odkud se už nevrátila.

VLADIMÍR VAŠUT

19. 1. 1911 - 11. 7. 1944 STARÁ BĚLÁ

Vladimír Vašut byl členem Bílkovy skupiny partyzánů a příbuzný Ludmily Mutinové. Spáchal v červenci 1944 sebevraždu na půdě domu Jana Mutiny ve Staré Bělé, kde se spolu s čtyřmi členy odboje schovával.

Autorka: Mgr. Dita Ondrejčková

Recitační soutěž

Dne 11. 2. 2016 proběhla recitační soutěž druhého stupně. Bylo nás tam celkem 14, kteří recitovali. Byli jsme rozdělení na 2 kategorie 6.-7. ročník a 8.-9. ročník. I když jsme byli všichni moc nervózní, tak jsme to zvládli skvěle. Nesmím zapomenout poděkovat našim skvělým porotcům: panu učiteli Ladislavovi Patákovi, paní učitelce Markétě Mičkové, paní učitelce Ladislavě Zezulkové a paní učitelce Ditě Ondřejčkové. No a teď k samotné soutěži.

V 1. kategorii vyhráli:

1. místo **Lucie Matoušová** 7. A
2. místo **Nikol Valeriánová** 7. A
3. místo **Pavel Staněk** 6. B

Ve 2. kategorii vyhráli tito žáci:

1. místo **Michaela Jarolímová** 8. B
2. místo **František Hořínek** 9. B
3. místo **Darja Záhumenská** 8. B

Nás šest dostalo skvělé ceny. I ti co nevyhráli, dostali aspoň malou odměnu ve formě propisek. ☺

Na prvním stupni se recitační soutěž konala také, a to 16. 2. 2016. Žáci byli rozdělení na dvě kategorie 2.-3. ročník a 4.-5. ročník. Děti si zasloužily velký potlesk, protože jejich výkony byly suprové.

V 1. kategorii vyhráli tito žáci:

1. místo **Šárka Nogolová** 3. A
2. místo **Kateřina Kludská** 2. B
3. místo **Matyáš Mazour** 3. B

Ve 2. kategorii vyhráli tito žáci:

1. místo **Václav Stuchlý** ze 4. B
2. místo **Anna Šubertová** z 5. B
3. místo **Adam Zezulka** z 5. A

Samozřejmě stejně jako žáci 2. stupně dostali krásné odměny. ☺

Autorka: Darja Záhumenská, 8. B

Neverwinter R-P

(Zveršovaná část R-P příběhu podle hry.)

Ryza a Kallis se po půl roce vrací
a nový update je hned zkácí.
Do Guildy se zpět dostanou,
s rodinou už zůstanou.
Nightmara a Scollaina se hledat vydají,
nakonec zjistí, že Nightmare nikde není.
Potom Kallis s Ryzou na Event zajdou,
Záhadného Kavu tam najdou.
Nálada Ryzy se mění,
už nikdy nepadne v osamění.

Autorka: Markéta Hořínková, 9. B

Má propiska

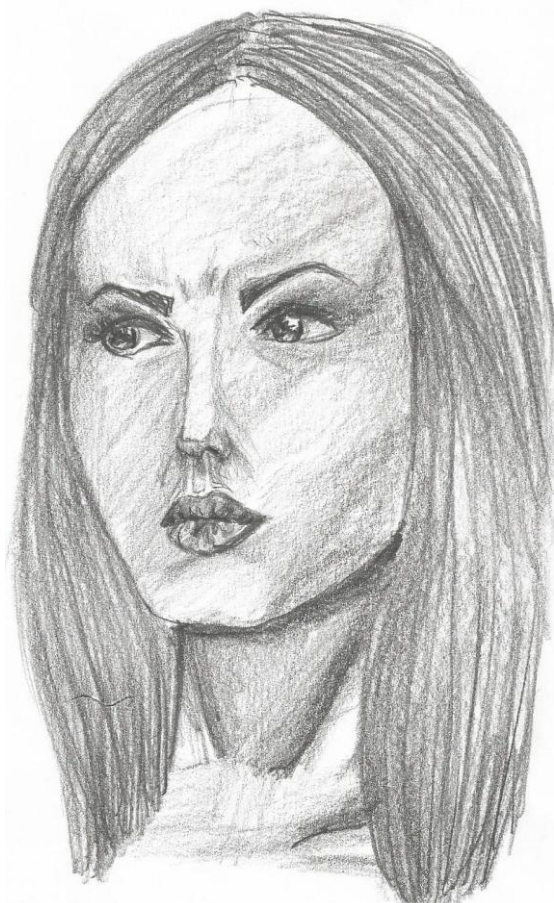
Má milá propisko! Jsi žlutá, jako bys měla žloutenku. Našel jsem tě, když jsem před Vánocemi uklízel v šuplíku. Od té doby jsem tě kromě prázdnin a víkendů nepustil z ruky. Napsal jsem s tebou už plno testů, domácích úkolů i zápisků do sešitu. Vždy, když něco potřebuji napsat, vytáhnu tě z kapsy, zmáčknu tě a napíšu potřebnou věc. Potom tě zase zmáčknu, aby ti nevyschla náplň a ty mi vydržela ještě hodně dlouho. Jsi pro mě velice důležitá, protože bez tebe bych ve škole dostal plno pětetek. Dokonce mi ani nevádí, že jsi trochu poškrábaná a polámaná. Máme doma hodně propisek, ale ty jsi moje nejlepší. Když se nudím, tak si s tebou kreslím různé tvary a hned je to lepší. Nikdy tě nevyhodím, když mi dopíšeš, tak ti koupím novou náplň.

Autor: Dominik Gančarčík, 8. A

Nemoc

Oči temné jako noc,
uvnitř myslí prosí o pomoc.
Už nemá žádnou moc,
tomuhle se říká nemoc.
Do depresí upadá,
její srdce se už rozpadá.

Autor, ilustrace: Roman Mandínek, 9. B

Vesmírná loď v mém pokoji

Svůj pokoj si představuji jako nekonečný vesmír. Večer, když se zhasne světlo, má postel se promění ve vesmírnou loď a putuje se mnou tou nekonečnou tmou.

Někdy přistávám na Sladké planetě, kde je vše růžové, voňavé a moc krásné. Všichni obyvatelé planety jsou velmi milí, ochotní a přátelští. Na tuto planetu odlétám ve svých snech velmi ráda. Já jsem tady také moc šťastná. Jindy jako kapitánka své lodi mířím na planetu Černá. Na téhle planetě je smutno a v srdci mám velmi prázdno a chci odletět pryč. Rychle nastupuji do svého vesmírného korábu a řítím se tmou objevovat další planety.

Mé putování končí zazvoněním budíku, mamka vbíhá do dveří pokoje a křičí: „Vstávej, vstávej, je ráno musíš do školy.“ Z kuchyně cítím vůni mamčiné ranní kávy a vím, že jsem doma na své šťastné planetě. Možná tady není tak krásně a veselo jako na Sladké planetě a někdy je tu i smutno jako na Černé planetě, ale stejně jsem tady nejšťastnější.

Mám ráda svou postel –
vesmírnou loď a její cílovou
stanici, svůj domov.

Autorka: Julie Čiháková, 8. A

Chumelenice

Byla polovina prosince, nedělní odpoledne. Vánoce pomalu klepaly na dveře. Všichni sháněli vánoční dárky, vrcholily vánoční úklidy, pomalu se rozsvěcovaly vánoční stromečky. Počasí ale vánočně moc nevypadalo. Všude bahno a žádný sníh. Meteorologové sice sníh nehlásili, ale vypadalo to, že se vše brzy změní.

Mráz pomalu přicházel. Všude na ulici parkovala auta, která pomalu zamrzala. Za chvíli začaly padat sněhové vločky. Země se pomalu přikrývala bílou peřinkou. Vítr byl do teď jen ospalý a ustrašený. Teď ale začal zpívat ty pravé vánoční

koledy. Děti se začaly oblékat, aby mohly jít sáňkovat. Než se ale oblékly, začala pořádná chumelenice. Sníh začal padat velkou rychlostí a vítr jej stáčel do vírů. Nastala bílá tma. Přes samý sníh nebylo vidět na krok. Lidé, kteří se vraceli z obchodních center, nemohli přes závěje najít cestu. Když vystoupili z aut, sněhové vločky je tloukly do tváří. Za chvíli byl na zemi metr sněhu. Nohy se bořily a většina nohavic byla za chvíli promočená. Lidem se nechtělo ani vycházet z domovů, a tak ulice pomalu utichly. I les vypadal, že spí. Ale opak byl pravdou. Celý se chlubil svým novým kabátem, který byl celý bílý. Větve, větvičky i kmeny stromů se prohýbaly pod hustou bílou hmotou. Zvířátkům se toto počasí moc nelíbilo. Nejprve byla vystrašená, ale poté se tiskla k sobě, aby neumrzla. Na silnici se začaly objevovat stroje, které odhrnovaly sníh a sypaly silnici solí. Před domy se objevovali lidé s lopatami, kteří uvolňovali cestu ostatním, ale moc to nepomáhalo. Co lidé a stroje odhruuli, za chvíli zase napadlo. Chumelenice stále neustávala, spíše ještě zesilovala. Všichni si přáli, aby tato kalamita skončila.

Za hodinu se tato situace opravdu změnila. Vítr konečně zeslaboval. Sníh pomalu také. Mraky ale neustupovaly. Děti začaly vybíhat z domovů. Všichni měli stejný cíl – nejbližší kopec na sáňkování. Dospělí se také pomalu vraceli do běžného života. Rozjela se auta a chodníky byly opět průchozí. Ale chumelenice měla i pozitivní stránku. Byly to ty pravé Vánoce plné sněhu.

Autorka: Veronika Hrabovská, 9. A, ilustrace: Michal Šebesta, 1. B

Kominík Štístko

V jedné malé vesničce žil kominík, kterému kvůli tomu, že nosil štěstí druhým, říkali kominík Štístko. Byl to dobrák od kosti a jeho práce ho bavila, ale měl jeden velký sen. Chtěl se stát fotbalistou. A tak si jednoho dne řekl, že půjde do světa hledat fotbalový tým, kde by mohl hrát. Několik dní se balil na cestu, a když nastal den, kdy chtěl odejít, rozloučil se se svou rodinou a přáteli a vydal se do světa. Šel několik dní a nocí, až nakonec došel do města, kde trénoval jeden z nejlepších fotbalových týmů světa. Procházel městem, prohlížel si ho, až nakonec došel k fotbalovému hřišti. Představil se a zeptal se, jestli by ho vzali do týmu. Chtěli si ověřit jeho schopnosti, ale s tím Štístko neměl žádný problém, protože už jako malý hrál fotbal. Když zjistili, že Štístko umí hrát, vzali ho do týmu a dali mu dres číslo 8. Od té doby, co Štístko začal hrát v týmu, se jim ohromně dařilo. Bylo to taky tím, že Štístko nosil štěstí. Vyhrávali všechny zápasy, soutěže, turnaje a Štístko pořád víc a víc zapomínal na svou vesnici. A jednou na ní zapomněl úplně. A tak hrál dál a na vesnici vůbec nemyslel. Až jednou, v létě, když už byli známí po celém světě, se rozhodli, že objedou všechny okolní vesnice, aby měli víc fanoušků. A tak jezdili od vesnice k vesnici, až dojeli do jedné úplně zničené vesnice, kde se nikomu nic nedařilo, protože nikdo neměl štěstí. Kominíkovi netrvalo dlouho, aby si uvědomil, že to je ta jeho vesnice, kterou před lety opustil. Když viděl chudáky obyvatele, kterým se nic nedařilo, rozloučil se s týmem a vrátil se zpátky do vesnice. Tam se všem obyvatelům omluvil za to, že opustil vesnici. Obyvatelé to chápali, věděli, že každý by měl mít právo dělat to, co chce, a tak mu odpustili. Kominík se vrátil do práce, a ostatní mu pomohli postavit ve vesnici fotbalové hřiště. A tak byl Štístko ráno kominík, a odpoledne fotbalový trenér.

Autor: Jáchym Hořínek, 5. A

Opička Olga a hrách

Opička Olga je nejmenší ze všech mláďátek opičáka Alberta a opice Martiny. Má velké oči, které se na každého smějí. Její dlouhý ocásek často visí z větví stromů. Má malá roztomilá ouška.

Jednou Olga nesla dvě plné hrsti hrachu. Jedno malé hrachové zrnko jí vyskočilo. Olga jej chtěla zvednout, ale vysypala dalších deset zrněk. I dala se do sbírání, ale rozzlobila další hrachová zrnka. Opička se rozzlobila, rozházela všechny hrách kolem sebe a vyhoupla se na strom. Tam se smála, jak na hrách vyžrála.

Autorka: Karolína Staňková, 5. A,
ilustrace: Lucie Sojková, 4. B

Jaro na naší zahradě

Každé ráno se protáhnu a směřuji k oknu s výhledem do naší zahrady. Pomalu jej pootevírám tak, abych nevyplašila naše každodenní ranní hosty. Srnka s malým kolouškem ke „spokojenosti“ naší mamky ojídají mladé ostružiny a maliny.

Na pokoje se snáší krásné, melodie opeřenců, kterým jsme celou zimu nosívali zrní a lůj do naší staré dřevěné budky. Takové krásné melodie si pro nás schovávali celou zimu a nyní nám připravili nádherné jarní koncertování.

Obloha je krásně vymetená a ospalé paprsky slunce se pomalu probouzí po dlouhé noci. Vzrostlé smrky, borovice a habry tvoří nejvyšší poschodí naší zahrady. Zahradu také zdobí nevinně sněhobílé konvalinky s omamnou vůní, či žlutobílé sedmikrásky. Sněženky stydlivě vykukují nad zemí a jejich bělostné hlavičky září v zelené trávě do dálky, co by poslové jara. Příroda se po dlouhém spánku probouzí. Napučené stromy se připravují ke kvetení a jejich okvětní lístky se snáší na mokrou jarní trávu. Hyacinty, narcisy a tulipány se začínají tlačit z provzdušené půdy.

Teprve teď jsem se pořádně probudila. Ano jaro přišlo už i na naší zahradě.

Už se těším na tu barevnou krásu! Vdechuju ten jarem provonělý vzduch a cítím, jak je na světě krásně. Pro mě je naše zahrádka místem relaxace a odpočinku.

Autorka: Ivana Šebestová, 9. A

Motorka

Jede, jede motorka,
je hezká jak ponorka.
Vyhýbá se jako ryba,
jede jak velryba.
Jede, jede sem a tam
trochu jako pelikán.
A když fičí jako orel,

tak se stane velký malér!
Zarazí se jí do kola,
z pole velká brambora.
Proto spadne do příkopu,
rovnou na smradlavou botu.
Motorka nám zhynula,
řídil ji pan BAMBULA.

Autorky: Lucie Sojková, Petra Matoušová, Veronika Prokopová 4. B

Motocykl

Motocykl jezdí rychle,
zničil jsem si na něm rifle.
Jezdím s ním do sámošky
pro chleba a pro tvarůžky.
Vjel jsem s ním do lesa,
potkal jsem tam Nesnesa.
Nesnes to je bubák polní,
často chodí na Stodolní.
Moje holka se ho lekla,
na kolena před ním klekla.
Od té doby mě už nechce.
Nesu to fakt těžce.

Praskla mi z ní plotýnka,
vyskočil jsem z okýnka.
Soused Pepa záchranář
bývalý jest opravář.
Uzdravil mi bebínko,
opravil mi okýnko.
Na motocyklu nejezdím,
spojil jsem se se štěstím.

Autorky: Barbora Fulnečková, Michaela
Jastřembská a Tereza Zahnašová, 7. B

Půlnoční hvězdy

Byla noc. Nemohla jsem spát. Pořád se mi něco honilo hlavou. Byla jsem v depresi, že musím ráno brzo vstát, ale nebudu dostatečně vyspaná. Když jsem si řekla, že to nemá cenu zkoušet, sedla jsem si ke stolu a zadívala se na krásnou tmavě modrou oblohu. Bylo tam nekonečno hvězd, jako nekonečno čísel v matematice. Vypadalo to krásně. Začala jsem je počítat, ale musela jsem pořád pokračovat od začátku. Podívala jsem se na hodiny a zjistila, že už je půlnoc. Zděsila jsem se, ale počítala jsem dál. Najednou spadla hvězda, já zavřela oči a něco si přála. Potom jsem je otevřela, ale bylo jich tam míň. Říkala jsem si: „To není možné“. Ale nebylo to tak. Upadla jsem už do říše spánku a najednou mi spadla hlava na stůl. Ráno mě mamka vzbudila a divila se, že nejsem v posteli. Nebyla jsem vůbec vyspaná, ale byla jsem strašně šťastná, že jsem tu noc nemohla usnout. Šla jsem do školy a tam v hodině fyziky usnula.

Autorka: Monika Bochňáková, 9. B

(Pří)běh, co nedává smysl

Už z názvu vidíte, že půjde o běh, ze slova příběh, který nedává smysl. Byli tři, kteří se jmenovali: Co, Nedává a Smysl. Co řekl: „Tyjó! Já mám chuť běhat!“ Nedává řekl: „Já taky a co ty Smysle?“ Chceš jít běhat?“ Smysl odpověděl: „No...Tak jo, jdeme běhat!“ Tak si stoupili na lyže na start a nedává se zavolá: „Co...Co... Co...Co...? A Co odpověděl: „Proč mě pořád voláš?“ Nedává odpověděl: „Promiň Co, chtěl jsem jen říct, že ...“ „Proč lyže, když jsme chtěli běhat“, dořekl Smysl. „No, to je pravda“, z ničeho nic řekl Co. „Tak jdeme běžet!“, řekl Smysl. Šli na start a vyběhli. Co se kutálel po svém óčku a céčku, Nedává se všemožně přetáčel a pořád zakopával. Smysl se snažil kutálet po esku, ale emko, ypsilon a elko ho brzdily. Nakonec se do sebe všichni zamotali a ze tří vznikl jeden: CNODÁSMVSYÁL!

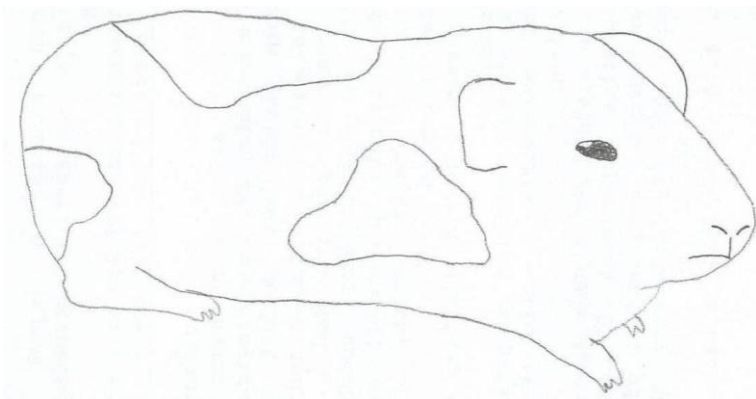
Autorka: Lucie Zelená, 4. B

O tučňákově, který nerad chodil do školy

Jednoho dne, když měl jít tučňák do školy, hned po letních prázdninách, vůbec nechtěl vstávat, protože psali písemku. Paní Tučňáková si totiž chtěla ověřit znalosti malých tučňáků po prázdninách. Náš tučňák napsal písemku na trojku, protože se neučil. Ve třetím ročníku je to docela dobrá známka, pokud se neučíte. Učit se ho totiž vůbec nebavilo.

Někdy doma dokonce rodičům odmlouval, že nepůjde do školy, protože mu není dobře! Ale většinou mu to nevyšlo a do školy musel. Moc dobře věděl, že bez školy nebude připravený na dospělost. Neuměl by plavat, lovit ryby, a také další věci, které by měl tučňák umět. Jednoho dne měli jít tučňáci ze školy na výlet na největší ledovou kru u jižního pólu. Tučňák se tam chtěl vždy podívat, ale o výletu nevěděl, a zrovna v den výletu předstíral, že je nemocný, a prošlo mu to. Když mu paní Tučňáková posílala úkoly, poslala mu i pohlednici z výletu od tučňáčích spolužáků. Poté tučňák řekl mámě a tátovi, že už je zdravý, aby si mohl jít hrát se spolužáky a nepřišel o další věci. Ale neprošlo mu to a musel zůstat doma, plnit úkoly a stejně se učit. A tak od té doby už tučňák nelhal, že je nemocný a o žádný další výlet už nepřišel.

Autorka: Markéta Lachová, 4. B

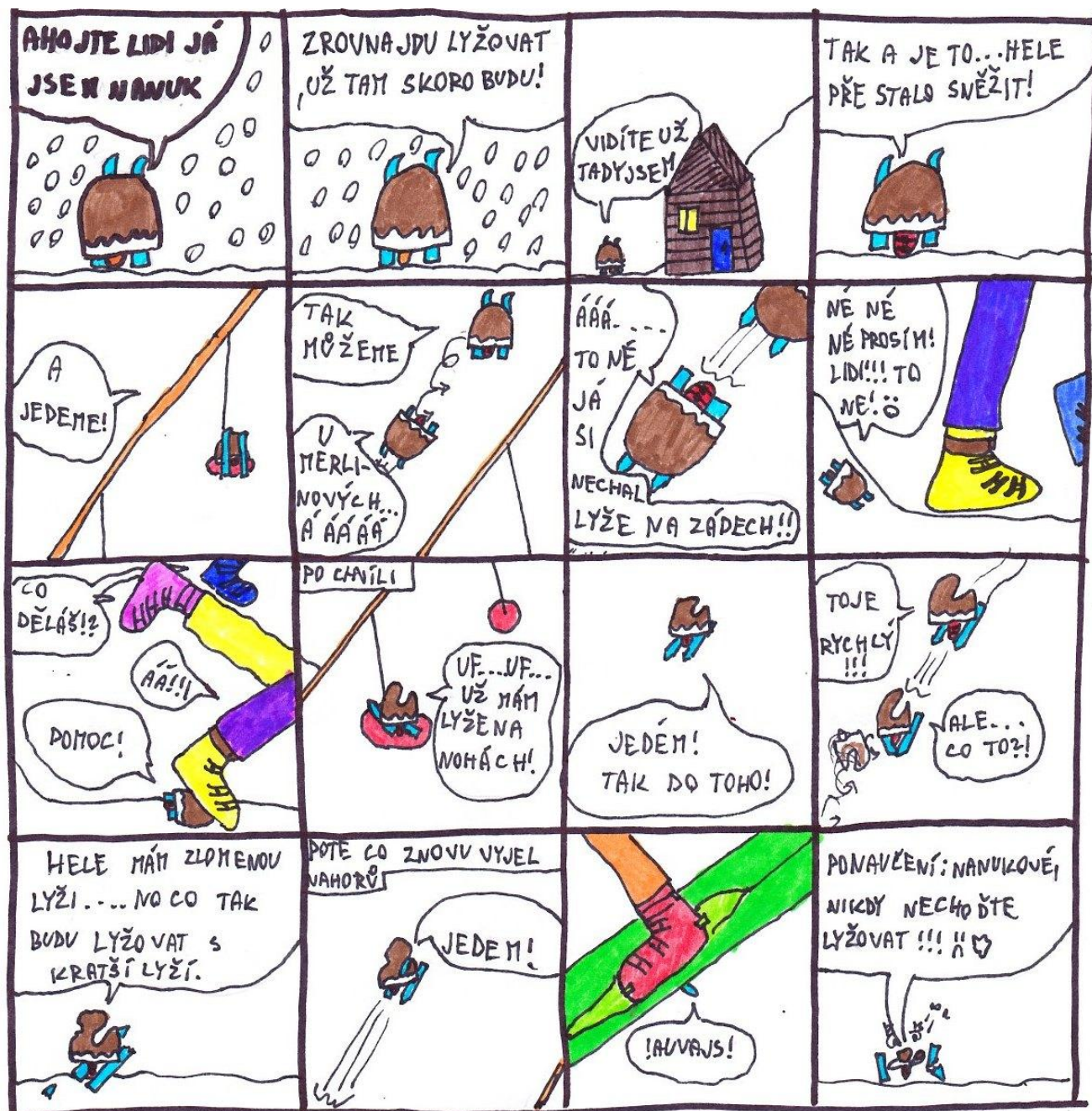

Morče

Moje morče Lira,
pěkně na mě zírá.
Jí si pěkně okurku,
koukni na tu potvůrku.

Autor, ilustrace: Libor Bergl, 9. B

Nanuk na lyžích

Autorka: Lucie Zelená, 4. B

Osmisměrka

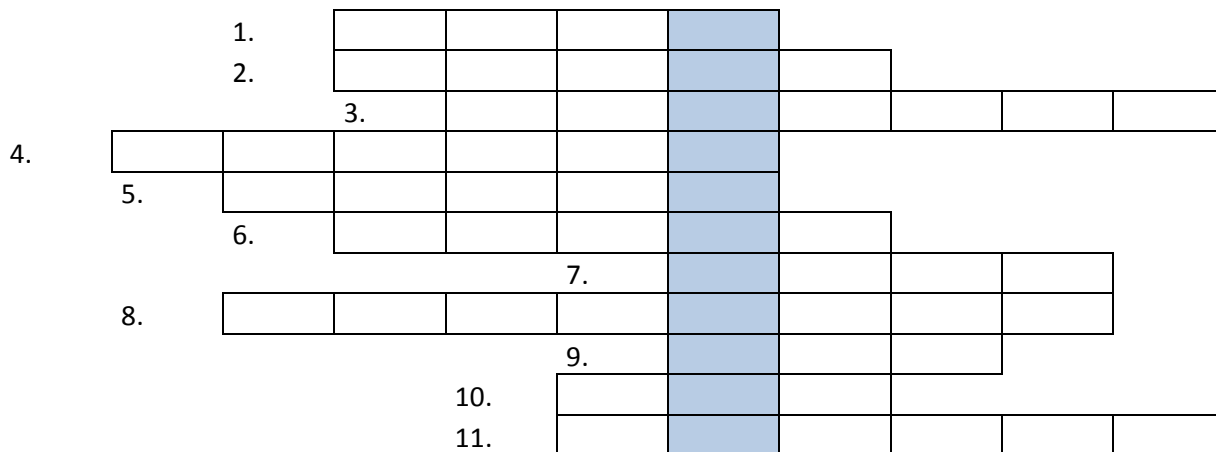
N	A	T	H	C	A	L	O	S	K	V	T	U	Č	Ň	Á	K
K	O	B	R	A	B	A	R	K	E	E	R	Í	P	A	T	T
M	L	S	S	O	R	T	Š	P	N	L	I	S	T	M	D	Y
P	A	P	O	U	Š	E	K	H	E	B	D	R	A	P	E	G
Á	M	Ě	B	R	R	E	M	U	F	L	K	A	K	A	L	R
V	A	L	E	R	O	P	L	M	A	O	N	B	O	Á	F	A
H	Y	E	N	A	C	Ž	I	R	N	U	S	Y	P	M	Í	D
R	E	T	N	A	P	L	E	V	A	D	L	R	Y	R	N	N
L	Ý	D	O	K	O	R	K	C	K	M	O	L	S	O	Z	A
Z	N	A	K	O	L	K	O	K	O	A	N	E	K	Ž	K	P
B	U	R	O	P	I	C	E	R	N	M	R	V	I	T	O	A
I	A	B	J	U	N	Ý	Č	C	D	B	H	R	A	U	L	L
Z	Z	E	R	M	V	E	Í	Ř	A	A	A	S	Á	K	A	A
O	T	Z	E	A	H	R	O	C	H	F	O	K	☺	A	R	O
N	P	U	S	J	E	Ž	U	R	A	K	V	L	K	N	Ž	K

nosorožec, zebra,
 gepard, opice, slon,
 hyena, hroch, žirafa, lev,
 papoušek, tygr, fenek,
 krokodýl, tukan,
 velbloud, klokan, koala,
 ptakopysk, ježura, delfín,
 kosatka, velryba, lachtan,
 mrož, tučňák, bizon,
 anakonda, mamba,
 kobra, puma, lama,
 panda, páv, pštros, zubr,
 žralok, panter, sob, krab,
 humr, morče, emu, sup,
 vlk

Autor: Jáchym Hořínek, 5. A

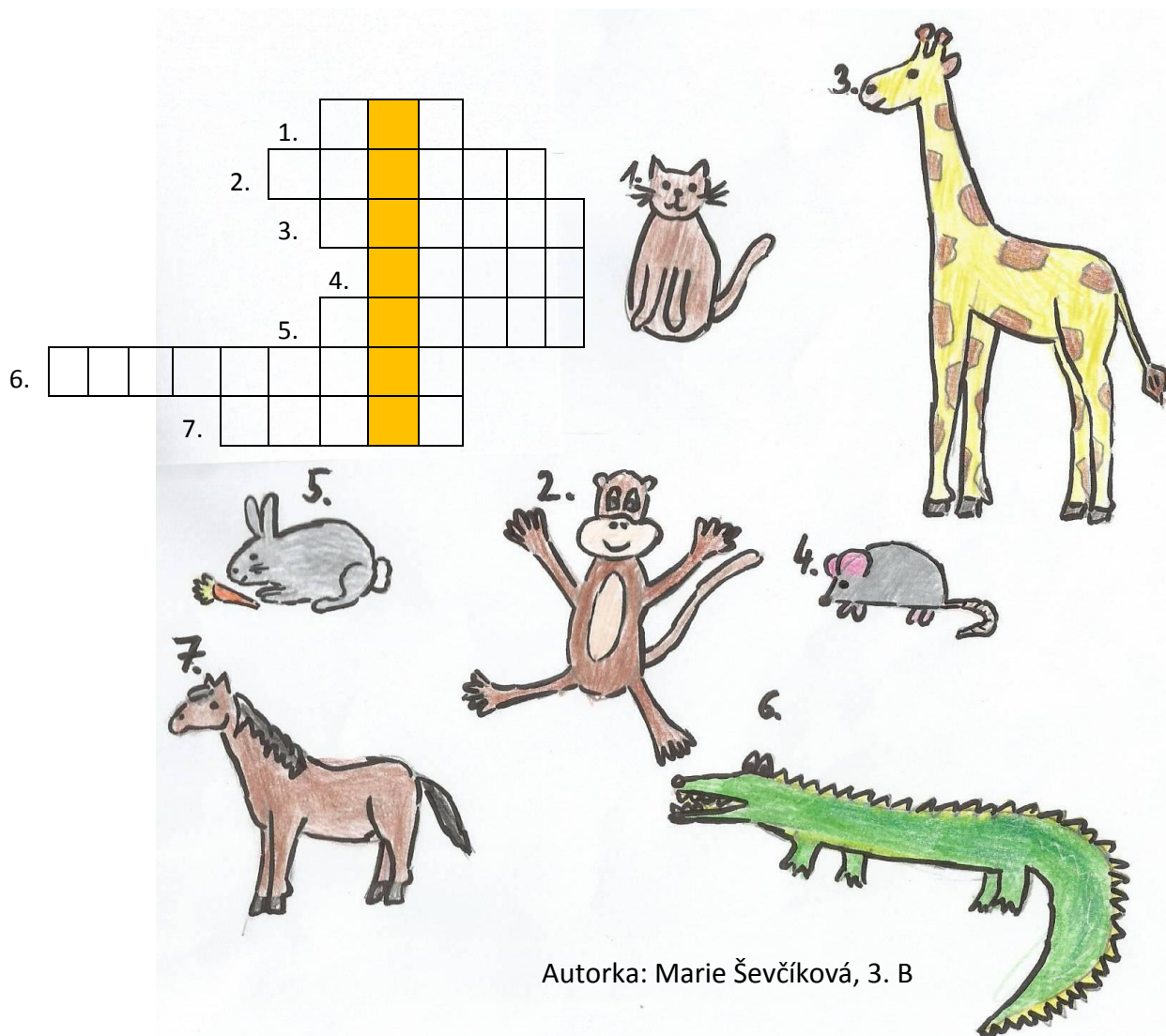
Zimní křížovka

- Jinak chlad.
- Zimní čepice.
- Zmrzlá voda co visí ze střechy.
- Krystal sněhu.
- Zimní sport.
- První měsíc v roce.
- Padá to v zimě.
- Postava vyrobená ze sněhu.
- Je to černé a hraje se s tím hokej.
- Zamrzlá voda.
- Jezdí se s tím na ledu.

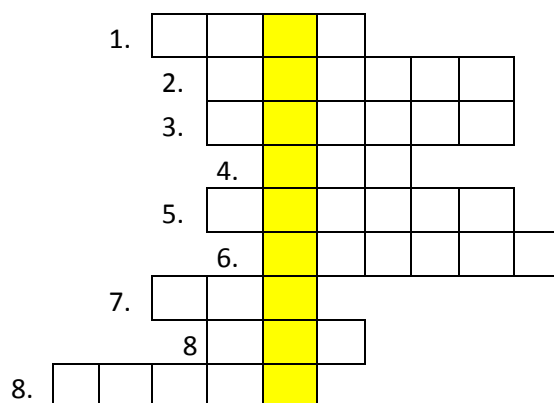

Autor: Jáchym Hořínek, 5. A

CROSSWORD

CROSSWORD

1. Anglicky ryba.
2. Anglicky pavouk.
3. Anglicky okno.
4. Anglicky pes.
5. Anglicky žlutá.
6. Anglicky králík.
7. Anglicky mamka.
8. Anglicky zelená.

Autorka: Laura Bohušová, 3. B

ŘEŠENÍ

Řešení Zimní křížovky, str. 14, osmisměrky, str. 14 a anglických křížovek- str. 15

1.	M	R	Á	Z				
2.	K	U	L	I	CH			
3.	R	A	M	P	O	U	CH	
4.	V	L	O	Č	K	A		
5.	H	O	K	E	J			
6.	L	E	D	E	N			
7.	S	N	Í	H				
8.	S	N	Ě	H	U	L	Á	K
9.	P	U	K					
10.	L	E	D					
11.	B	R	U	S	L	E		

1.	C	A	T					
2.	M	O	N	K	E	Y		
3.	G	I	R	A	F	E		
4.	M	O	U	S	E			
5.	R	A	B	B	I	T		
6.	C	R	O	C	O	D	I	L
7.	H	O	R	S	E			

N	A	T	H	C	A	L	o	s	K	V	T	U	Č	Ň	Á	K
K	O	B	R	A	B	A	R	K	E	E	R	Í	P	A	T	T
m	L	S	S	O	R	T	š	P	N	L	i	s	T	m	D	Y
P	A	P	O	U	š	E	K	H	E	B	D	R	A	P	E	G
Á	M	ě	B	R	r	E	M	U	F	L	k	A	K	a	L	R
V	A	L	E	R	O	p	l	M	A	O	n	B	O	á	F	A
H	Y	E	N	A	c	ž	i	R	N	U	S	Y	P	M	í	D
R	E	T	N	A	P	L	E	V	A	D	L	R	Y	R	N	N
L	Ý	D	O	K	O	R	K	C	K	M	O	L	S	O	z	A
Z	N	A	K	O	L	K	o	k	O	A	N	E	K	ž	K	P
B	U	R	O	P	I	C	E	R	N	M	r	V	I	T	O	A
I	a	B	j	U	n	ý	č	c	D	B	h	R	A	U	L	L
Z	z	E	R	M	v	E	í	ř	A	A	A	S	á	K	A	A
O	t	Z	e	A	H	R	O	C	H	F	O	k	☺	A	R	O
N	P	U	S	J	E	ž	U	R	A	K	V	L	K	N	ž	K

1.	F	I	S	H				
2.	S	P	I	D	E	R		
3.	W	I	N	D	O	W		
4.	D	O	G					
5.	Y	E	L	L	O	W		
6.	R	A	B	B	I	T		
7.	M	U	M					
8.	C	A	T					
8.	G	R	E	E	N			

Členové redakce:

Michaela Jarolímová 8. B, Darja Zahumenská 8. B, Martina Janková 6. A, Kateřina Ličková 6. A, Jáchym Hořínek 5. A, Lucie Sojková 4. B, Lucie Zelená 4. B, Veronika Prokopová 4. B, Annemarie Davidová 5. B

Vedoucí redaktorka:

Mgr. Lucie Křiváková

Příspěvky posílejte na e-mail: lucie.kr@seznam.cz

Časopis obsahuje tvorbu a příspěvky žáků a učitelů, které vyjadřují jejich názory. Tyto názory se nemusí shodovat s postoji redakce. Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky zkrátit, přepsat, cenzurovat a drobně upravit.